
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 87

Rozeslána dne 29. listopadu 1996

Cena Kč 12,-

O B S A H:

286. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 8. října 1996 ve věci návrhu na zrušení čl. II zákona č. 304/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, ve znění zákona České národní rady č. 7/1993 Sb.
287. Vyhláška Ministerstva zdravotnictví, kterou se prohlašují další zdroje přirozeně se vyskytujících minerálních vod za přírodní léčivý zdroj nebo zdroj přírodní minerální vody stolní
288. Vyhláška Ministerstva zemědělství o oborech středoškolského studia a délce odborné praxe jako kvalifikačních kritériích pro živnostenské podnikání na úseku rostlinolékařské péče
289. Vyhláška Ministerstva zemědělství, kterou se vymezují druhy rostlin, jejichž rozmnožovací materiál se smí v roce 1996 uvést do oběhu jako obchodní, a stanovují se vlastnosti tohoto materiálu
290. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Programu česko-švédské školské, vědecké a kulturní spolupráce na léta 1997 – 1999
291. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Prováděcího programu školské a kulturní spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Jordánského hášimovského království na léta 1996, 1997, 1998, 1999

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva práce a sociálních věcí o úpravě výše stravného při pracovních cestách

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravují postupy účtování pro podnikatele

Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro obecně prospěšné společnosti

286

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 8. října 1996 v plénu ve věci návrhu III. senátu Ústavního soudu České republiky na zrušení čl. II zákona č. 304/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, ve znění zákona České národní rady č. 7/1993 Sb.,

takto:

Návrh se zamítá

Odůvodnění

I.

Dne 18. července 1995 podal JUDr. K. F., předseda senátu Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, ústavní stížnost vedenou pod sp. zn. III. ÚS 189/95. Ve stížnosti se domáhal zrušení rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 26. května 1995 č. j. 6 A 81/94-14, ve spojení s rozhodnutím Vojenského úřadu sociálního zabezpečení ze dne 23. března 1994 č. j. 53308309029903, a tvrdil, že došlo k jeho diskriminaci, porušení principu rovnosti občanů před zákonem, a tím k porušení práv zaručených Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

Rozhodnutím Vojenského úřadu sociálního zabezpečení ze dne 23. března 1994 č. j. 53308309029903 byl stěžovateli v souvislosti s jeho propuštěním ze služebního poměru vojáka z povolání podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů, stanoven podle § 33 téhož zákona výsluhový příspěvek ve výši 4500 Kč měsíčně. Současně bylo vysloveno, že se podle čl. II zákona č. 304/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, ve znění zákona České národní rady č. 7/1993 Sb., výplata výsluhového příspěvku pozastavuje po dobu výkonu funkce soudce obecného soudu.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel v zákonné lhůtě odvolání. Ministerstvo obrany České republiky (dále jen „Ministerstvo“), odbor sociálního zabezpečení, jako odvolací orgán dne 28. dubna 1994 pod č. j. 34/21-827-45/2 rozhodlo, že se podanému odvolání nevyhovuje, a napadené rozhodnutí v plném rozsahu potvrdilo. V odůvodnění se Ministerstvo odvolávalo na čl. II bod 2 zákona č. 304/1993 Sb., podle něhož, pokud soudce vojenského soudu udělí souhlas s přidělením k určitému soudu, nepřísluší mu po dobu výkonu funkce soudce nárok na výplatu výsluhového příspěvku podle zákona č. 76/1959 Sb.

Následně stěžovatel podal žalobu Vrchnímu soudu v Praze, v níž žádal zrušení rozhodnutí Ministerstva, odboru sociálního zabezpečení, č. j. 34/21-827-45/2. V žalobě uvedl, že správní orgány při svém rozhodování nesprávně aplikovaly zákon č. 304/1993 Sb. Zákon nabyl účinnosti až dnem 1. ledna 1994 a nemůže působit retroaktivně. Protože stěžovatel byl propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání dnem 31. prosince 1993, tedy před účinností zákona č. 304/1993 Sb., nelze ustanovení tohoto zákona na jeho případ použít, a proto mu má být výsluhový příspěvek vyplácen. Ustanovení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. je porušením principu rovnosti občanů před zákonem, a je tudíž v rozporu s Listinou.

O této žalobě Vrchní soud v Praze rozhodl rozsudkem č. j. 6 A 81/94-14 dne 26. května 1995 tak, že se žaloba zamítá a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vrchní soud v Praze svůj rozsudek odůvodnil tím, že k zániku vojenských soudů došlo vzhledem k čl. 110 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) dnem 31. prosince 1993 (tedy ve 24.00 hod.). Zákon č. 304/1993 Sb. nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1994 (v 00.00 hod.), tedy ve stejný okamžik. Jeho ustanovení proto dopadají na stěžovatele v plné míře. Kdyby tomu bylo tak, jak uvádí stěžovatel v žalobě, bylo by nutné dojít k závěru, že ustanovení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. postrádá vůbec smysl a je zcela obsoletní (od počátku dne 1. ledna 1994 již nemohlo jít o souhlas soudce vojenského soudu, protože nic takového neexistovalo).

Vrchní soud v Praze se zabýval i otázkou, zda ustanovení čl. II bodu 2 zákona č. 304/1993 Sb. není v rozporu s principem rovnosti před zákonem. Argumentoval nálezem Ústavního soudu ČSFR, publikovaným pod č. 11/

/1992 Sbírky usnesení a nálezů Ústavního soudu ČSFR, s tím, že úprava čl. II zákona č. 304/1993 Sb. má své opodstatnění, vychází z veřejného zájmu, ze specifík služby v armádě apod. Státu je nutno přiznat i oprávnění, aby z poskytování některých výhod vyloučil určitou kategorii osob. Čl. II bod 2 zákona č. 304/1993 Sb. je právě takovým vynětím z výhod a podle názoru Vrchního soudu v Praze nelze toto ustanovení chápat jako neodůvodněnou nerovnost mezi bývalými vojenskými soudci a ostatními bývalými vojáky z povolání.

Proti rozhodnutí Vrchního soudu v Praze podal stěžovatel včas ústavní stížnost, v níž mimo jiné namítal, že je obecně známo, že výplata výsluhového příspěvku je upírána jen bývalým soudcům někdejších vojenských obvodových a vyšších vojenských soudů, kteří setrvali ve služebním poměru vojáka z povolání až do dne 31. prosince 1993, tj. do samého zániku vojenských soudů podle Ústavy, a to zejména z toho důvodu, že na ně bylo naléháno, aby do tohoto data setrvali ve funkci a nezpůsobili kolaps vojenské justice. Výsluhový příspěvek je naproti tomu vyplácen bývalým soudcům vojenského kolegia Vrchního soudu v Praze, bývalým vojenským prokurátorem, kteří byli jmenováni soudci obecných soudů, pobírají jej bývalí soudci vojenských soudů, kteří vojenskou justici opustili před 31. prosincem 1993 a poté byli jmenováni soudci obecných soudů.

Nerovnost občanů před zákonem je dána podle stěžovatele i tím, že výsluhový příspěvek je podle uvede- ných předpisů vyplácen bývalým vojákům z povolání, kteří opustili vojenskou činnou službu, a to bez rozdílu, tedy nejen těm, jejichž vojenská specializace se jeví natolik úzkou, že jim neumožňuje v podmínkách přechodu do občanského života adekvátní uplatnění, ale i bývalým vojenským lékařům, zverolékařům, technikům apod., u nichž uvažovaný sociální aspekt evidentně chybí.

II.

III. senát Ústavního soudu při projednávání této ústavní stížnosti dospěl k závěru, že čl. II zákona č. 304/1993 Sb. je v rozporu s čl. 1 Listiny. Ve smyslu § 78 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, proto svým usnesením ze dne 7. března 1996 č. j. III. ÚS 189/95-40 přerušil řízení a předložil plénu Ústavního soudu návrh na zrušení čl. II zákona č. 304/1993 Sb.

III.

Podle § 42 odst. 3 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb. zaslal Ústavní soud návrh Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky. Ve svém vyjádření předseda Poslanecké sněmovny PhDr. Milan Uhde potvrdil, a to v souladu s požadavky obsaženými v ustanovení § 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., že zákon č. 304/1993 Sb. byl schválen potřebnou většinou poslanců dne 7. prosince 1993, byl podepsán příslušnými ústavními činiteli a byl řádně vyhlášen. Ve vyjádření předsedy Poslanecké sněmovny se odkazuje na důvodovou zprávu k čl. II zákona č. 304/1993 Sb., která vychází z teze, podle níž je uvedenou právní úpravou garantován soudcům vojenských soudů zákonný nárok na výkon funkce soudců obecných soudů, v důsledku čehož pak není dán důvod k tomu, aby jim po dobu výkonu funkce soudce náležel též nárok na výplatu výsluhového příspěvku. Závěrem předseda Poslanecké sněmovny vyslovuje stanovisko, podle něhož: „Po posouzení celé věci zejména z hledisek uvedených v důvodové zprávě k citovanému zákonu na straně jedné a z hledisek obsažených v usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 7. března 1996 na straně druhé se však mohou výše uvedená ustanovení citovaného zákona jevit jako diskriminační vůči některým bývalým soudcům vojenských soudů.“

Podle § 42 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb. si dále Ústavní soud vyžádal jako listinné důkazy od Poslanecké sněmovny sněmovní tisky č. 598 a č. 636.

IV.

a

Zákon č. 304/1993 Sb. byl publikován v částce 77 Sbírky zákonů a byl rozeslán dne 23. prosince 1993. Jeho účinnost byla stanovena na den 1. ledna 1994. Zákon č. 304/1993 Sb. obsahuje tři články:

- čl. I novelizoval zákon č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, ve znění zákona ČNR č. 7/1993 Sb.,
- čl. II zakotvil ustanovení, jež tvoří samostatný normativní obsah zákona č. 304/1993 Sb.,
- čl. III stanovil účinnost zákona č. 304/1993 Sb.

Tento zákon s účinností od 1. ledna 1994 upravil zánik služebních poměrů bývalých soudců vojenských soudů a výplatu některých dávek spojených se skončením služebního poměru těchto soudců.

Podle čl. II bodu 1 tohoto zákona, pokud soudce vojenského soudu udělí souhlas s přidělením k určitému soudu a jeho služební poměr vojáka z povolání nezanikl propuštěním podle zvláštního předpisu (§ 26 zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů), zanikne jeho služební poměr vojáka dnem účinnosti tohoto zákona. Podle čl. II bodu 2, pokud soudce vojenského soudu udělí souhlas s přidělením k určitému soudu,

nepřísluší mu po dobu výkonu funkce soudce nárok na výplatu výsluhového příspěvku podle zvláštního předpisu (§ 33 zákona č. 76/1959 Sb., ve znění zákona č. 226/1992 Sb.). Podle ustanovení čl. II bodu 4, pokud soudce vojenského soudu udělí souhlas s přidělením k určitému soudu, zaniká jeho nárok na odchodné podle zvláštního předpisu (§ 33a zákona č. 76/1959 Sb., ve znění zákona č. 226/1992 Sb.).

Dne 26. října 1995 nabyl účinnosti zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců. Tento zákon ve své části páté, přechodná a závěrečná ustanovení, v § 44 bodu 2 zrušil zákon ČNR č. 391/1991 Sb., ve znění zákona ČNR č. 7/1993 Sb. a zákona č. 304/1993 Sb.

Zákonem č. 236/1995 Sb. nebyl zrušen zákon č. 304/1993 Sb. celý, ale pouze ta jeho část, která se týkala zrušeného zákona ČNR č. 391/1991 Sb. Ostatní části zákona č. 304/1993 Sb. (jež mají samostatnou normativní existenci, tj. čl. II a III) zůstávají nadále v platnosti.

Po nabytí účinnosti zákona č. 236/1995 Sb. započal Vojenský úřad sociálního zabezpečení bývalým soudcům vojenských soudů výsluhový příspěvek vyplácet. Situace je tedy rozporná. Po určité dobu Vojenský úřad sociálního zabezpečení výsluhový příspěvek nevyplácel. Pak, aniž byl zrušen zákon, na jehož základě byla výplata výsluhového příspěvku pozastavena (a aniž by bylo ve věci vydáno nějaké zásadní obecné rozhodnutí), byla výplata obnovena. Tuto skutečnost lze vysvětlit pouze nesprávnou interpretací derogačního vztahu zákona č. 236/1995 Sb. ve vztahu k zákonu č. 304/1993 Sb.

b

Při posuzování ústavnosti ustanovení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. je nutno se především zabývat otázkou, zdali má diskriminační charakter ve vztahu k jiným kategoriím vojáků z povolání, kteří byli ve stejné či podobné sociální situaci jako soudci vojenských soudů (z hlediska interpretace výrazu „vojenské soudy“ ve smyslu § 21 až 24 zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění platném ke dni 31. prosince 1993).

V souvislosti s ukončením služebního poměru se podle ustanovení § 33 až 33b zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vojákům z povolání vyplácejí některé dávky, výsluhový příspěvek a odchodné, skončí-li služební poměr smrtí vojáka, vyplácí se pozůstalým úmrtné.

Tyto peněžité dávky mají sociální a motivační charakter, garantují se jimi sociální jistoty vojáků z povolání vzhledem k psychické a fyzické náročnosti vojenské služby, potenciálnímu ohrožení života při přípravě na bojovou činnost, vykonávání služby v místě podle potřeby ozbrojených sil. V neposlední řadě tyto dávky také kompenzují omezení některých hospodářských a v současné době i politických práv. V důsledku charakteru služby je většina vojáků z povolání po určité době služby fyzicky a psychicky opotřebována a část z nich končí služební poměr, ať již rozhodnutím ze strany služebních orgánů, nebo na vlastní žádost, ještě před vznikem nároku na starobní důchod. Přechod těchto vojáků z povolání do občanského života je velmi problematický především z hlediska jejich začlenění do občanského a zejména pracovního života (řada vojenských profesí není v občanském životě uplatnitelná). Výsluhový příspěvek a odchodné mají tento přechod usnadnit. Nárok na ně mají všichni vojáci z povolání, kteří splní zákonem stanovené podmínky. Dávky jsou vypláceny všem vojákům z povolání, kteří opouštějí vojenskou službu, tedy bez ohledu na jejich konkrétní sociální situaci. Vyplácí se i těm bývalým vojákům z povolání, jejichž uplatnění v civilním sektoru nepůsobí v podstatě problémy (lékaři, veterináři, technici apod.).

Soudci všech bývalých vojenských soudů nepochybně byli ve smyslu platných právních předpisů vojáky z povolání. V době jejich služby se na ně tedy vztahovala mimo jiné i ustanovení zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů, včetně ustanovení o peněžitých nárocích spojených s odchodem z vojenské služby.

V důsledku změn v organizaci soudů vyvolaných zejména přijetím Ústavy a zákonem ČNR č. 17/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., část soudců vojenských soudů vyslovila v souladu s čl. II bodem 5 zákona ČNR č. 17/1993 Sb. souhlas s přidělením k určitému obecnému soudu téhož stupně. V souvislosti s tím byli tito soudci rozkazem ministra obrany č. 205/1993 propuštěni ze služebního poměru podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Někteří z těchto soudců opustili vojenskou justici dříve, někteří v souvislosti s účinností zákona ČNR č. 17/1993 Sb. až dne 31. prosince 1993. Posledně uvedeným nebyl výsluhový příspěvek určitou dobu vyplácen a nebyl jim přiznán nárok na odchodné.

Ze zprávy Ministerstva o vyplácených výsluhových příspěvcích ze dne 9. října 1995 č. j. 1682-44/2 vyplývá, že soudcům bývalých vojenských soudů, kteří udělili souhlas s přidělením k určitému soudu, náleží výsluhový

příspěvek až po skončení výkonu funkce soudce. V současné době je takto vyplácen výsluhový příspěvek ve čtyřech případech. Soudcům vojenského kolegia Vrchního soudu v Praze, příp. Nejvyššího soudu, kteří po propuštění ze služebního poměru udělili souhlas s přidělením k určitému soudu, byl výsluhový příspěvek přiznán. Je vyplácen v šesti případech. Vojákům z povolání – justičním čekatelům vojenských soudů – je nárok na výsluhový příspěvek rovněž zachován. Vyplácí se ve dvou případech. Bývalým vojenským prokurátorům a vyšetřovatelům vojenských prokuratur je výsluhový příspěvek vyplácen po skončení výkonu funkce státního zástupce. Vyplácí se ve dvou případech.

Právní řád do 31. prosince 1993 užíval výraz „vojenské soudy“ ve dvojitým významu:

1. První význam byl určen zákonem č. 335/1991 Sb., ve znění platném ke dni 31. prosince 1993, jenž v hlavě druhé začleňoval do soustavy soudů ty vojenské soudy, za které označoval vojenské obvodové soudy (§ 21, 22) a vyšší vojenské soudy (§ 23, 24). Pod marginální rubriku „Vojenské soudy“ uvedený zákon nezahrnul vojenské kolegium Nejvyššího soudu a vojenská kolegia vrchních soudů.

2. Druhý význam byl určen zejména ustanoveními § 14 a 15 trestního řádu, z jejichž obsahu a z marginální rubriky „Pravomoc vojenských soudů“ vyplývalo, že vojenskými soudy jsou soudy vykonávající pravomoc podle uvedených ustanovení, tj. nikoli pouze vojenské obvodové a vyšší vojenské soudy, nýbrž i Nejvyšší soud a vrchní soudy, přesněji jejich vojenské senáty. Uvedený druhý význam výrazu „vojenské soudy“ vyplýval i z některých ustanovení zákona č. 335/1991 Sb., ve znění platném ke dni 31. prosince 1993. Jedná se o § 20, podle něhož „vojenské soudy rozhodují o všech trestních věcech příslušníků ozbrojených sil, válečných zajatců a dalších osob, o kterých to stanoví zákon“. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že těmito soudy byly nejen vojenské obvodové a vyšší vojenské soudy, nýbrž také vrchní soudy a Nejvyšší soud. Dále ustanovením § 25 odst. 1 písm. b) a d) citovaného zákona, jehož nadpis zněl „Výkon správy vojenských soudů“, byla upravena rovněž správa vojenského kolegia Nejvyššího soudu a vojenských kolegií vrchních soudů.

Ustanovení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. lze tedy interpretovat dvojitým způsobem; buď jako ustanovení vztahující se pouze na soudce vojenských obvodových a vyšších vojenských soudů, nebo jako ustanovení vztahující se i na soudce vojenských kolegií vrchních soudů a Nejvyššího soudu, tj. na soudce všech soudů vykonávajících pravomoc vojenských soudů.

Interpretace první vede k diskriminaci (resp. k neodůvodněnému privilegii) uvnitř skupiny bývalých příslušníků vojenské justice, a to tím, že vztahuje zákon č. 304/1993 Sb. pouze na soudce bývalých vojenských obvodových a vyšších vojenských soudů. Jiným bývalým vojákům z povolání, kteří sloužili ve vojenské justici (tj. členům vojenského kolegia Vrchního soudu v Praze a vojenského kolegia Nejvyššího soudu, justičním čekatelům vojenských soudů), umožňuje výsluhový příspěvek vyplácet bez omezení. Obdobně se to týká i odchodného. Takováto interpretace tím, že některým bývalým soudcům vojenských soudů a některým bývalým pracovníkům vojenské justice výsluhový příspěvek přiznává a některým ne, ačkoliv jsou při odchodu z aktivní služby ve srovnatelné sociální situaci, vede k porušení rovnosti občanů před zákonem (čl. 1 Listiny).

V situaci, kdy určité ustanovení právního předpisu umožňuje dvě různé interpretace, přičemž jedna je v souladu s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy a druhá je s nimi v rozporu, není dán důvod zrušení tohoto ustanovení. Při jeho aplikaci je úkolem všech státních orgánů interpretovat dané ustanovení ústavně konformním způsobem (viz nálezn Ústavního soudu Pl. ÚS 48/95 č. 121/1996 Sb.).

V předmětné věci nutno tedy interpretovat ustanovení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. z pohledu § 14 a 15 trestního řádu, ve znění platném ke dni 31. prosince 1993, a z pohledu § 20 a § 25 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 335/1991 Sb., ve znění platném ke dni 31. prosince 1993, a tudíž vztáhnout v něm obsaženou úpravu nejen na soudce bývalých vojenských obvodových a vyšších vojenských soudů, nýbrž i na soudce vojenských kolegií Vrchního soudu v Praze a Nejvyššího soudu, jakož i na justiční čekatele vojenských soudů.

Při posuzování souladu čl. II zákona č. 304/1993 Sb. s ústavními zákony a mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy nutno dále vyřešit i otázku rovnosti postavení soudců vojenských soudů, jimž nebyl přiznán výsluhový příspěvek, s postavením bývalých vojenských prokurátorů, jakož i s postavením těch bývalých vojáků z povolání, jejichž uplatnění v civilním sektoru nevyvolává podstatné problémy (lékaři, veterináři, technici apod.).

Vyplácení dávek podle zákona č. 76/1959 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bývalým vojenským prokurátorům, kteří se stali ze zákona státními zástupci, je upraveno v § 35 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství. Uvedené ustanovení, podle něhož státním zástupcům, kterým zanikl pracovní poměr po projevení nesouhlasu se zařazením do příslušného orgánu státního zastupitelství, přísluší odstupné nebo odchodné podle zvláštního zákona, nutno interpretovat a contrario a zároveň per analogiam tím způsobem, že těm, kteří takovýto nesouhlas neprojeví a zůstávají ex lege státními zástupci, se dávky podle § 33 až 33b zákona č. 76/1959 Sb., ve

znění pozdějších předpisů, neposkytují. Shodná interpretace dotčeného ustanovení byla uplatněna i v praxi, jak vyplývá ze zprávy Ministerstva o vyplácených výsluhových příspěvcích ze dne 9. října 1995 č. j. 1682-44/2, když bývalým vojenským prokurátorům a vyšetřovatelům vojenských prokuratur je výsluhový příspěvek vyplácen po skončení výkonu funkce státního zástupce. Srovnání postavení bývalých soudců vojenských soudů a bývalých vojenských prokurátorů ohledně poskytování výsluhového příspěvku tedy neobsahuje prvek nerovnosti.

Poslední otázkou je srovnání situace bývalých vojenských soudců a těch bývalých vojáků z povolání, jejichž uplatnění v civilním sektoru nečiní zásadní problémy (lékaři, veterináři, technici apod.) a kterým právo na výsluhový příspěvek právní úpravou odňato nebylo. Uvedené dvě skupiny osob se však podstatně liší. U soudců vojenských soudů právní úprava garantovala jejich další působení ve funkci soudců obecné justice, přičemž v případě jejich odchodu je jim poskytován výsluhový příspěvek, a to bez ohledu na skutečnost, zdali působí dále v právnické profesi.

S ohledem na všechny uvedené důvody Ústavní soud návrh na zrušení čl. II zákona č. 304/1993 Sb. zamítl.

Předseda Ústavního soudu České republiky:

JUDr. Kessler v. r.

287

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictví

ze dne 8. listopadu 1996,

kteřou se prohlašují další zdroje přirozeně se vyskytujících minerálních vod za přírodní léčivý zdroj nebo zdroj přírodní minerální vody stolní

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 47 a 49 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 161/1993 Sb.:

§ 1

Za přírodní léčivé zdroje se prohlašují

- a) pramen IDA II (vrt S7) nacházející se na stavební parcele č. 61/1 katastrálního území Běloves, okres Náchod; přírodní léčivý zdroj je přírodní prostá kyselka, hydrogenuhličitano-síran, vápenato-sodného typu, se zvýšeným obsahem arsenu, studená, hypotonická;
- b) pramen BJ 6 nacházející se na pozemkové parcele č. 1959/2 katastrálního území Bílina, okres Most; přírodní léčivý zdroj je přírodní středně mineralizovaná kyselka hydrogenuhličitano-sodného typu, se zvýšeným obsahem fluoridů, studená, hypotonická;
- c) pramen NP 791 nacházející se na pozemkové parcele č. 3150/4 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- d) pramen NP 792 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/4 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- e) pramen NP 793 nacházející se na pozemkové parcele č. 3150/4 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- f) pramen NP 794 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/4 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- g) pramen NP 795 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/2 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- h) pramen NP 796 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/3 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- i) pramen NP 797 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/2 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- j) pramen NP 798 nacházející se na pozemkové parcele č. 3099/3 katastrálního území Polanka nad Odrou, okres Ostrava; přírodní léčivý zdroj je přírodní silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem lithia, stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická;
- k) pramen HV 6 nacházející se na pozemkové parcele č. 75 katastrálního území Dymokury, okres Nymburk; přírodní léčivý zdroj je slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitano, vápenato-hořečnatého typu, studená, hypotonická;
- l) pramen Karolina II (BJ 30) nacházející se na pozemkové parcele č. 78/1 katastrálního území Mariánské Lázně, okres Cheb; přírodní léčivý zdroj je přírodní slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitano-síran, hořečnato-sodno-vápenatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- m) pramen Karolina III (BJ 31) nacházející se na pozemkové parcele č. 78/1 katastrálního území Mariánské Lázně, okres Cheb; přírodní léčivý zdroj je přírodní slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitano-síran, sodno-hořeč-

nato-vápenatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;

- n) pramen NP 536 nacházející se na pozemkové parcele č. 3349/1 katastrálního území Rožnov pod Radhoštěm, okres Vsetín; přírodní léčivý zdroj je přírodní, silně mineralizovaná, železnatá, jodová minerální voda chlorido-sodného typu, se zvýšeným obsahem stroncia, barya a bromidů, studená, hypertonická.

§ 2

Za přírodní minerální vody stolní se prohlašují

- a) pramen Perla Čech II (HJ 3) nacházející se na pozemkové parcele č. 2499 katastrálního území Prameny, okres Cheb; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitanu, hořečnatovápénatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- b) pramen Perla Čech III (HJ 3a) nacházející se na pozemkové parcele č. 2499 katastrálního území Prameny, okres Cheb; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitanu, hořečnatovápénatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- c) pramen BJ 12 nacházející se na pozemkové parcele č. 638/3 katastrálního území Sedm Dvorů, okres Bruntál; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná železnatá kyselka hydrogenuhličitanu, vápenatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- d) pramen BJ 5 nacházející se na pozemkové parcele č. 103/2 katastrálního území Břvany, okres Louny;

přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná kyselka hydrogenuhličitanosírano, sodno-vápenato-hořečnatého typu se zvýšeným obsahem fluoridů, studená, hypotonická;

- e) pramen Luční kyselka (HV-2) nacházející se na pozemkové parcele č. 2831/1 katastrálního území Lázně Kynžvart, okres Cheb; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní prostá kyselka hydrogenuhličitanu, hořečnatovápénatého typu, studená, hypotonická;
- f) pramen HJ 4 nacházející se na pozemkové parcele č. 520 katastrálního území Bražec 2, okres Karlovy Vary; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná kyselka hydrogenuhličitanu, vápenato-hořečnatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- g) pramen HJ 5 nacházející se na pozemkové parcele č. 8/1 katastrálního území Bražec 2, okres Karlovy Vary; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná kyselka hydrogenuhličitanu, vápenato-hořečnatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická;
- h) pramen HJ 6 nacházející se na pozemkové parcele č. 8/1 katastrálního území Bražec 2, okres Karlovy Vary; přírodní zdroj minerální vody stolní je přírodní slabě mineralizovaná kyselka hydrogenuhličitanu, vápenato-hořečnatého typu se zvýšeným obsahem kyseliny křemičité, studená, hypotonická.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

PhDr. Stráský v. r.

288

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 11. listopadu 1996

o oborech středoškolského studia a délce odborné praxe jako kvalifikačních kritériích pro živnostenské podnikání na úseku rostlinolékařské péče

Ministerstvo zemědělství po projednání s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy stanoví podle § 45 odst. 2 zákona č. 147/1996 Sb., o rostlinolékařské péči a změnách některých souvisejících zákonů, (dále jen „zákon“):

§ 1

Živnostensky podnikat na úseku rostlinolékařské péče v oboru diagnostická, zkušební a poradenská činnost v ochraně rostlin mohou osoby, které mají úplné střední odborné vzdělání v oboru rostlinolékařství nebo fytopatologie a nejméně pětiletou praxi v oboru ochrany rostlin.

§ 2

(1) Živnostensky podnikat na úseku rostlinolékařské péče v oboru ošetřování rostlin, rostlinných produktů, objektů a půdy proti škodlivým organismům přípravky na ochranu rostlin mohou osoby, které mají

- a) úplné střední odborné vzdělání v některém z těchto oborů:
1. rostlinolékařství nebo fytopatologie,
 2. pěstitelství,
 3. zahradnictví,
 4. vinohradnictví,
 5. chmelařství,
 6. mechanizace,
 7. lesnictví

nebo

- b) úplné střední vzdělání a praxi v oboru ochrany rostlin.

(2) Délka praxe činí,

- a) jde-li o obor uvedený v odstavci 1 písm. a) bodu 1, nejméně tři roky,
- b) jde-li o ostatní obory uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo o osoby s úplným středním vzděláním, nejméně deset let, popřípadě vykonala-li příslušná osoba komisionální zkoušku¹⁾ z předmětu rostlinolékařství nebo ochrana rostlin na středních odborných školách oborů pěstitelských, zahradnických, vinohradnických, chmelařských nebo lesnických, nejméně pět let.

§ 3

Živnostensky podnikat na úseku rostlinolékařské péče v oboru kontrolní testování mechanizačních prostředků na ochranu rostlin mohou osoby, které mají

- a) úplné střední odborné vzdělání nebo střední odborné vzdělání v některém z těchto oborů:
1. rostlinolékařství nebo fytopatologie,
 2. pěstitelství,
 3. zahradnictví,
 4. mechanizace,
 5. lesnictví

nebo

- b) úplné střední vzdělání a dvouletou praxi v obsluze a seřizování mechanizačních prostředků na ochranu rostlin.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997.

Ministr:

Ing. Lux v. r.

¹⁾ § 12 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR č. 354/1991 Sb., o středních školách.

289

VYHLÁŠKA

Ministerstva zemědělství

ze dne 19. listopadu 1996,

kteřou se vymezují druhy rostlin, jejichž rozmnožovací materiál se smí v roce 1996 uvést do oběhu jako obchodní, a stanovují se vlastnosti tohoto materiálu

Ministerstvo zemědělství stanoví podle § 32 odst. 1 zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, (dále jen „zákon“):

§ 1

Druhy rostlin, jejichž rozmnožovací materiál se smí v roce 1996 uvádět do oběhu jako obchodní, jsou ozimý ječmen a ozimé žito.

§ 2

Rozmnožovací materiál ozimého ječmene uváděný do oběhu jako obchodní nesmí obsahovat více než 0,5 % příměsí jiných obilovin.

§ 3

Rozmnožovací materiál ozimého žita uváděný do oběhu jako obchodní nesmí mít klíčivost nižší než 82 %.

§ 4

Rozmnožovací materiál ozimého ječmene a ozimého žita uváděný do oběhu jako obchodní musí

- a) být vyroben z množitelských porostů uznaných podle § 22 odst. 4 zákona a být označen názvem odrůdy,
- b) vlastnostmi neuvedenými v § 2 a 3 vyhovovat požadavkům stanoveným pro certifikované osivo uvedených druhů podle zvláštního předpisu¹⁾ a
- c) nést označení, z něhož je kupujícímu zřejmé, že se jedná o obchodní rozmnožovací materiál podle této vyhlášky.

§ 5

Kontrola vlastností obchodního rozmnožovacího materiálu se provádí tímž způsobem jako kontrola vlastností certifikovaného rozmnožovacího materiálu uvedených druhů.

§ 6

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Lux v. r.

¹⁾ Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 191/1996 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin.

290**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. října 1996 byl v Praze podepsán Program česko-švédské školské, vědecké a kulturní spolupráce na léta 1997 – 1999.

Program na základě svého článku 12 vstoupil v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti do 31. prosince 1999.

Do textu Programu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

291**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 29. října 1996 byl v Praze podepsán Prováděcí program školské a kulturní spolupráce mezi vládou České republiky a vládou Jordánského hášimovského království na léta 1996, 1997, 1998, 1999.

Program na základě svého článku 25 vstoupil v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti do 31. prosince 1999.

Do textu Programu lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ

OPATŘENÍ

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 19. listopadu 1996

o úpravě výše stravného při pracovních cestách

Ministerstvo práce a sociálních věcí podle § 8 odst. 1 a 2 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb., stanoví a zveřejňuje tuto úpravu sazeb cestovních náhrad:

I

Sazby stravného stanovené zákonem č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění zákona č. 44/1994 Sb., a zvýšené opatřením Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 14. června 1996, publikovaným v částce 52/1996 Sb., se upravují takto:

1. V § 5 odst. 1 se zvyšuje sazba uvedená v pís-

menu a) na částku 48 Kč, sazba uvedená v písmenu b) na částku 74 Kč a sazba uvedená v písmenu c) na částku 115 Kč.

2. V § 5 odst. 2 se zvyšuje sazba na částku 48 Kč.

II

Upravené sazby náhrad přísluší zaměstnancům od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byly zveřejněny ve Sbírce zákonů.

Ministr:

Ing. Vodička v. r.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/71 761/1996** ze dne 11. listopadu 1996, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro rozpočtové a příspěvkové organizace a obce** FMF č. j. V/20 530/1992, ve znění pozdějších změn a doplňků.

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/71 765/96** ze dne 11. listopadu 1996, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro politické strany, hnutí, občanská sdružení a jiné nevýdělečné organizace.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 281/66 191/96** ze dne 11. listopadu 1996, **kterým se upravují postupy účtování pro podnikatele.**

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997 s tím, že ustanovení uvedené v příloze č. 2 k tomuto opatření se použije prvně při sestavování účetní závěrky za rok 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č. j. 283/71 760/1996** ze dne 15. listopadu 1996, **kterým se upravuje účtová osnova a postupy účtování pro obecně prospěšné společnosti** (MF ČR č. j. 283/71 700/1995).

Opatření nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1997. Ustanovení vztahující se k příloze č. 3 – Účetní závěrka, body 1 až 6, se použijí prvně při sestavování účetní závěrky za rok 1996.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji. Do doby uveřejnění lze do opatření nahlédnout na Ministerstvu financí, Letenská 15, 118 10 Praha 1-Malá Strana.

OZNÁMENÍ

Vážení předplatitelé,

Moraviapress, a.s., Břeclav distribuuje od tohoto roku nejen letošní částky Sbírky zákonů České republiky, ale i částky staršího data.

Nabízíme vám kopie částek Sbírky zákonů ČSR a ČSSR vydané od 28. 12. 1918 a originály (příp. kopie) částek Sbírky zákonů ČSFR a ČR.

Objednávky zasílejte vždy písemně:

- poštou na adresu Moraviapress, a.s., U póny 3061, 690 02 Břeclav
- faxem na číslo 0627/321 417.

Částky Sbírky zákonů, které nejsou předmětem předplatného, zasíláme na dobírku. Veškeré dotazy Vám budou zodpovězeny na tel. číslech (0627) 305 161, 305 168, 305 153.

Dále sdělujeme všem předplatitelům:

Objednávky předplatného Sbírky zákonů České republiky pro rok 1997 není třeba zasílat. Vaše objednávka z roku 1996 bude přecházet do dalších ročníků.

V průběhu měsíce listopadu obdrží každý předplatitel zálohovou fakturu na rok 1997 znějící na částku 2300,- Kč stanovenou vydavatelem. Současně obdrží průvodní dopis, ve kterém budou informace o tom, jak postupovat, jestliže v průběhu letošního roku došlo na Vaší straně ke změnám, které je potřeba zapracovat do původní objednávky.

MORAVIAPRESS, a.s., Břeclav
odd. distribuce Sbírky zákonů ČR

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Tato částka je rozesílána přednostně před částkou 86/1996 Sb.

Redakce

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – Redakce: Ministerstvo vnitra, Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 – Administrace: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 07/213 644, 214 177. – Roční předplatné se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 2300,- Kč, druhá záloha 400,- Kč). – Vychází podle potřeby. – Distribuce: celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – Drobný prodej - Benešov: HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; Bohumín: ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; Brno: GARANCE-Q, Koliště 39; Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11; Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1; M. C. DES, Cejl 76; SEVT, a. s., Česká 14; Břeclav: Moravský Jih, J. Palacha 6; České Budějovice: Prospektrum, Kněžská 18; SEVT, a. s., Krajinská 38; Děčín: Kniha, Tyršova 11; Hradec Králové: TECHNOR, Hořícká 405; Cheb: „U Kadleců“, Kamenná 20; Chomutov: DDD Knihkupectví-antikvariát, Ruská 85; Jihlava: VIKOSPOL, Smetanova 2; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Karlovy Vary: SEVT, a. s., Sokolovská 53; Kladno: eL VaN, Ke stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo, Klatovy 169/I; Kolín 1: U KAŠKŮ, Karlovo nám. 46; Liberec 1: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Most: Kniha M+M, Lipová 806; Růžička, Šeříková 529/1057; Olomouc: BONUM, Ostružnická 10; Tycho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14; Profesio, Hollarova 14; SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; Pardubice: LEJHANEK, s.r.o., Sladkovského 414; Z. Petrová, Pasáž Sv. Jana a Za pasáží; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2; EDICUM, Vojanova 45; Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1; NADATUR, Hybernská 5; PROSPEKTRUM, Na poříčí 7; Praha 2: B. Wellemínová, Dittrichova 13; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP-Staňková Isabela, Verdunská 1; Praha 8: InFoC Tábor, s. r. o., nám. Dr. Holého 12; JASIPA, Zenklova 60; SEVT, a. s., Pod plynojemem 93; Praha 10: BMSS START, areál VÚ JAWA, V korytech 20; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Teplice: L+N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: BYTBAZAR, Tovární 33; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Zlín-Louky: INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; Zlín-Malenovice: M. K. – HESPO, areál Pozemních staveb; Znojmo: Houdková, Divišovo nám. 12; Žatec: Prodejna U pivovaru, Žižkovo nám. 76. Distribuční podmínky předplatného: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Reklamacce: informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.